

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. Търговище, 16.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, XI СЪСТАВ, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Йоханна Ив. Антонова

при участието на секретаря Стела Й. Йорданова
като разглежда докладваното от Йоханна Ив. Антонова Гражданско дело № 20223530100879 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по предявен иск с правно основание чл. 29, ал. 3 от СК.

Ищцата Х. А. Р. от ****, действаща чрез процесуален представител адв.П. -ШАК, твърди в исковата молба, че с ответника Ю. З. И. от **** са бивши съпрузи, като бракът им е прекратен с решение № 83/17.02.2022г. по гр.д.№ 1212/2021г. по описа на РС Търговище.Излага, че по време на брака страните са придобили собствеността върху имот, представляващ апартамент с адм. адрес ***** с площ от 77,53кв.м., отразен в КК на града като имот с ид. 73626.511.311.7.25, който имот изчерпва цялото придобито в режим на СИО имущество на съпрузите, за сумата от 30 000лв., от която 5 000лв. била изплатена на продавачите в брой от страните, а останалата част от 25 000лв. е изплатена чрез ипотечен кредит, сключен от ищцата с ЦКБ АД, за което е сключен Договор № 35400КР-АА-1416/21.04.2006г. за предоставяне на ипотечен кредит за закупуване на недвижим имот, Анекс № 1/ 20.12.2008г. и Анекс № 2/20.11.2013г. към договора, по който същата изплатила сума в общ размер на 40 128,36лв. и допълнителни годишни такси и застраховка в размер общо на 1 000лв. Излага, че към момента на придобиване на собствеността ответникът работел в чужбина, като в началото изпращал някакви средства, които прогресивно намалявали с всяка година, като от 2010г. престанал изобщо за праща парични суми и се дезинтересирал от семейството.През периода от 2006г. и до прекратяване на брака, ищцата сама отглеждала децата, поемала всички необходими разходи както по грижите за тях, така и за осигуряване на нужните битови условия на семейството, като изплащала само тя и ипотечния кредит, ремонтирала имота и го обзавела.Предвид необходимостта от посрещане на всички тези разходи за семейството, ищцата била принудена да започне работа на територията на Федерална Република Германия, с доходите от която успявала да издържа

семейството и да изплаща кредита за жилището, който бил изплатен от нея през 2016г. Поради изложеното и като счита, че освен сумата от 5000лв. платена от съпрузите при покупката на имота, ответникът няма принос както в грижите за семейството, така и в изплащането на жилището, а приносът на ищцата е значително по-голям, същата приема, че за нея е налице правен интерес от предявяване на настоящия конститутивен иск за определяне на по-голям дял от придобитото в режим на СИО имущество, изчерпващо се с посочения имот, до размер на 9/10ид.ч.; претендира разноски.В съдебно заседание претенцията се поддържа от процесуалния представител на ищцата адв. А. П.-АК Шумен, която поддържа иска и пледира за неговото уважаване изцяло, претендира разноски.

В срока и по реда на чл. 131, ал.1 от ГПК, в писмен отговор от адв.С. Т.-ТАК, назначен от съда особен процесуален представител на ответника се излага становище за допустимост на молбата, като се излага, че доколкото имотът е придобит по време на брака, то същият е бил в режим на СИО, а заетите по кредита средства също имат характер на семейни средства, предвид солидарната отговорност на съпрузите за погасяването им, при което при прекратяването на брака дяловете на съпрузите са равни.В съдебно заседание адв.Т.-ТАК изразява становище за постановяване на решение съобразно събраните доказателства по делото.

След преценка на доказателствата по делото и като съобрази доводите и възраженията на страните, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

От представеното копие на решение № 83/17.02.2022г. по гр.д.№ 1212/2021г. по описа на РС Търговище се установява, че страните са бивши съпрузи, като с посоченото решение бракът им, сключен на 29.05.1988г. е прекратен с развод, като дълбоко и непоправимо разстроен, на осн. чл. 49,ал.1 от СК и решението е влязло в законна сила.От НА №165, том II, рег.№ 2349, дело № 196/2006г. по описа на **** П.А., рег.№ 496 с район на действие РС Търговище се установява, че на 20.04.2006г. страните, като съпрузи, са придобили собствеността върху имот, представляващ апартамент с адм. адрес ***** с площ от 77,53кв.м., отразен в КК на града като имот с ид. 73626.511.311.7.25, ведно с избено помещение и ведно с 2,78% ид.ч. от общите части и от правото на строеж за сумата от 30 000лв., от която 5000лв. са изплатени на продавачите преди сключване на договора, а останалата част от 25 000лв. ще се изплати чрез кредит от ЦКБ АД.Имотът е отразен в Схема № 15-165452/16.02.2022г. на СГКК Търговище като имот с ид. 73626.511.311.7.25 с адм. адрес *****, построен в сграда с ид. 73626.511.311.7, разположена в ПИ с ид 73626.511.311, с площ от 77,53кв.м., при съсед4и: на същия етаж-73626.511.311.7.26, под обекта-73626.511.311.7.19 и над обекта-73626.511.311.7.31, а от удостоверение за данъчна оценка № 7505001980/08.04.2022г., изд. от Община Търговище се установява, че имот те с данъчна оценка от 19 423,50лв. От Договор № 35400КР-АА-1416/21.04.2006г. за предоставяне на ипотечен кредит за закупуване на недвижим имот, Анекс № 1/ 20.12.2008г. и Анекс № 2/20.11.2013г. към договора, се установява, че за изплащане на покупната цена на имота, ищцата е сключила посочения договор за ипотечен кредит в размер на 25 000лв., със срок на изплащане от 120 месеца и краен падеж на 20.04.2016г., като от приложения

погасителен план се установява, че общия разход по този кредит възлиза на 38032,40лв. По делото са представени множество платежни документи, част от които в легализиран превод, от които се установява, че ищцата е извършвала погасяванията по месечните вноски по кредита. От заключението по назначената СИЕ, неоспорено от страните, което съдът кредитира като компетентно и безпристрастно и разясненията на вещото лице в съдебно заседание се установява, че за изплащането на посоченото жилище ищцата е изплащала лично и чрез трети лица по обслужващата кредита своя сметка, сума в общ размер на 38 790,80лв. По делото са ангажирани и гласни доказателства, като св.Г.И.Х.-позната на ищцата твърди, че към момента на придобиване на собствеността върху имота ,ответникът не е бил в страната , а след това в продължение на около три години е изпращал минимални средства на ищцата, които не са били достатъчни и само да ѝ помогнат за задоволяване нуждите на децата, като за посрещане на всички разходи, родителите на ищцата са ѝ помагали финансово, както и близки и приятели, като две-три години по-късно ответникът спрял изобщо да изпраща каквито и да е парични суми. Твърди още, че през 2011г. ищцата била съкратена от работа и се принудила да заміне на работа в чужбина, за да може да издържа семейството и да изплаща кредита. Свидетелката твърди също, че през всичките тези години ответникът не е идвал в страната с изключение на сватбата на малката им дъщеря им през 2013г. Подобни са и показанията на св. И.Х.А.-съребрен родственик, който твърди, че именно поради обстоятелството ,че около три години след купуването на жилището ответникът е спрял да изпраща и минималните средства, които давал до тогава, ищцата била подпомагана финансово от родители и близки, а след това заминала на работа в чужбина за да издържа семейството и да изплаща кредита. Свидетелят твърди още, че не е виждал ответника от 2001г., когато е заминал за чужбина. Съдът, преценявайки свидетелските показания счита, че следва да ги кредитира изцяло, като последователни, непротиворечиви и еднопосочни, дадени от незаинтересовани лица, а и като отговарящи и на писмените доказателства по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:Предявен е конститутивен иск с пр. осн. чл. 29,ал.3 от СК за определяне на по-голям дял от общото имущество- а именно 9/10ид.ч., което в случая се изчерпва с процесното жилище, за което няма спор, че е придобито по време на брака на страните и попада под режима на СИО. Известно е, че при прекратяване на имуществената общност, дяловете на съпрузите по силата на закона (чл. 28 СК) са равни. Това правило се основава на законовото предположение, че всеки от съпрузите има дължимото поведение в брака, обобщено в нормата на чл. 17 СК, т. е. че всеки има принос в придобиването на общото имущество при избран режим на общност. Нормата на чл. 21, ал. 2 СК определя формите на приноса – влагане на средства, на труд в грижа за децата и в работа в домакинството. В общия случай закона не изисква равен принос на всеки от съпрузите и не дава приоритет на никоя от формите на принос. Законът обаче отдава правно значение на значително по-големия принос на единия съпруг в придобиване на имуществото – съпружеска имуществена общност след развод или при прекратяване на СИО по време на брака на основание чл. 27, ал. 2 СК, като предоставя възможност на съпруга, който има значително по-голям принос да

предяви конститутивният иск по чл. 29, ал. 3 СК. При преценката за значителността на приноса следва да се изследват всички форми на принос в рамките на брачната връзка. Значителността в тази хипотеза се отнася за всичките му проявни форми и означава отклонение от обичайното, като следва да се държи сметка не само за доходите на съпрузите, но и за всеки друг принос, в това число полаган труд в домакинството, създаването на спокойна обстановка на другия съпруг, за да може последният пълноценно да работи, както и всички други обстоятелства, които са относими към приноса в придобиването на общи вещи и изграждане на семейството. В практиката на ВКС по чл. 290 и сл. ГПК се приема, че за изменение на установеното от закона равенство на дяловете, следва да се имат предвид както доходите на съпрузите, така и полаганият от тях труд в домакинството, грижите за отглеждането на децата от брака, както и всички други обстоятелства, които са от значение за благополучието на семейството, без на финансовата форма на принос да се отдава по-голяма тежест. Когато обаче съпрузите имат еднакъв нематериален принос по чл. 21, ал. 2 СК, състоящ се във влягане на труд и работа в домакинството при липса на деца от брака, то многократно по-големите доходи на единия от тях с оглед особеностите на конкретния случай, биха могли да имат решаващо значение при преценката на съда за значителност на общия принос на този съпруг по чл. 29, ал. 3 СК-така Решение № 136 от 11.07.2016 г. на ВКС по гр. д. № 607/2016 г., I г. о., ГК, Решение № 117 от 22.12.2020 г. на ВКС по гр. д. № 780/2020 г., II г. о., ГК и др. В конкретния случай от събраните по делото гласни и писмени доказателства се установява, че при придобиването на собствеността върху процесния имот ответникът е бил в чужбина, като ищцата е полагала както всички грижи за децата и семейството, така и необходимите усилия да поддържа и обзаведе жилището, а също така и да изплаща ипотечния кредит, което е извършвано само с нейни средства. От гласните доказателства е установено, че ответникът не само не е изпращал достатъчно средства за изплащане на кредита и издръжката на децата, но и около три години след придобиването на собствеността през 2006г. е престанал изобщо да се интересува от семейството си, като цялата тежест по грижите и издръжката на семейството, както и по изплащане на задълженията по кредита, е паднала върху ищцата, която е била принудена и да работи в чужбина, за да изплати жилището, а и да осигури на семейството си необходимите средства. Поради изложеното, съдът приема, че доколкото приносът на ищцата както в осигуряване на необходимите парични средства, така и в полаганите грижи и в домакинството и за децата значително надхвърля приноса на ответника, който се е дезинтересирал от семейството си, то съдът счита, че претендираният от ищцата по-голям принос в придобиването на имота е доказан до размер от 9/10 ид.ч. , обуславящо уважаването на предявения иск изцяло, **на осн. чл. 29, ал. 3 от СК.**

С оглед изхода от делото, ответникът следва да заплати на ищцата разноските по делото ,които, видно от представения списък по чл. 80 от ГПК са в размер на 30лв. държавна такса, 450лв. платено адв възнаграждение, 10лв. такса вписване на исковата молба, 150лв. депозит за особен представител и 150лв. депозит за вещо лице, или общо 790лв., **на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК.**

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл. 29, ал. 3 СК на Х. А. Р. с ЕГН ***** от ***** по-голям дял в размер на 9/10 ид.ч. от придобитото имущество по време на брака ѝ с И. З. И. с ЕГН ***** от *****, сключен на 29.05.1988 г. и прекратен с развод с решение № 83/17.02.2022г. по гр.д.№ 1212/2021г. по описа на РС Търговище, влязло в законна сила, изчерпващо се с придобит недвижим имот, представляващ апартамент с адм. адрес ***** с площ от 77,53кв.м., ведно с избено помещение и ведно с 2,78% ид.ч. от общите части и от правото на строеж, отразен в в Схема № 15-165452/16.02.2022г. на СГКК Търговище като имот с ид. 73626.511.311.7.25 с адм. Адрес *****, построен в сграда с ид. 73626.511.311.7, разположена в ПИ с ид 73626.511.311, с площ от 77,53кв.м., при съсед4и: на същия етаж-73626.511.311.7.26, под обекта-73626.511.311.7.19 и над обекта-73626.511.311.7.31, описан подробно в НА №165, том II, рег.№ 2349, дело № 196/2006г. по описа на **** П.А., рег.№ 496 с район на действие РС Търговище.

ОСЪЖДА И. З. И. с ЕГН ***** от *****, да заплати на Х. А. Р. с ЕГН ***** от ***** разноските по делото в размер общо на 790лв., **на осн. чл. 78, ал.1 от ГПК.**

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Окръжен съд Търговище.

Съдия при Районен съд – Търговище: _____